

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΡΕΥΝΑ

Ποιός είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΚΓ'

(ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

'Η δὲς ΝΙΝΕΤΑ μᾶς γράφει :

'Αγαπητό μου «Μπουκέτο»,
Οι συντάκτες σου ἔχουν μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό τους. «Ἰδανικός σύζυγος!» Τὶ ὠραία φράσις! 'Ἡ μάλλον: Τὶ ὠραία ἔκφρασις!... Ὁ καθένας ἀπ' αὐτοῦς, πού κάθε ἔβδομάδα σὲ παραγεμίζει, ἐρώτησεις, ἀγαπητό μου «Μπουκέτο», ἀν ὑπάρχει μέσα του ἔχνος ἰδανισμοῦ; Μὴ διαμαρτύρῃσθε, κύριοι! Ὅλοι οἱ ἄνδρες μέσα σας εἰσθε κούφιοι. Αὐτὸ συνέβη ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ὁ 'Αδάμ, π. χ., ὅταν ἔφαγε τὸ μήλο καὶ

τὸν ρώτησε ὁ Θεός, εἶπε: «Δὲν φταίω ἐγώ, Κύριε, ἡ Ἐῦα με ἐξήπατησε!» Ἀκούστε ἐκεῖ ἀναίδεια! Βλέπετε λοιπὸν πόλῳ καλά ὅτι ἀπὸ τότε πού γεννηθήκατε δεῖξατε τὸν πρόστυχο χαρακτήρη σας. 'Ἐνὼ, ἀν ὁ Θεός ρωτοῦσε τὴν Ἐῦα, θὰ ἔλεγε ἀμέσως μὲ δάκρυα καὶ χωρὶς νὰ ριζή τὸ βάρος στὸν ἄλλον: «Κύριε, ἔφταιξα, τὸ ἄμολογῶ. Ἦταν τόσο ὠμορφο τὸ μήλο, πού καὶ Σὺ, ἀν καὶ Θεός, σὰν τὸ βέλπετε, θὰ ἤθελες νὰ τὸ δοκιμάσῃς. Δὲν θέλω τὸ ζήτημα τὸν πάρετε κατὰ κράδα καὶ νὰ μοῦ θυμώσῃτε, γιατί θάρθω μὲ δάκρυα στὰ μάτια καὶ θὰ σὰς πῶ: «'Ἐφταιξα, μὰ συγχωρήστε με». Δὲν θὰ μὲ συγχωρήσετε; Δὲν πιστεύω! Τώρα στὸ ζήτημα τοῦ ἰδανικοῦ, γιὰ μὲνα ὑπάρχει μόνον τύπος ἰδανικοῦ. Νά, ἔξαφνα, ἀν σεις πού διαβάσετε τὸ γράμμα μου, μὸ γράψετε: «Δεσποινίς, περάστε ἀπὸ τὰ γράφαια μὰς νὰ πάρετε τὸ ἀρώμα σας ἢ καὶ τὴν μεταξωτὴ... κομπιναζόν σας». Θὰ σὰς ἔλεγα: «Κύριε, εἰσθε ἕνας ἰδανικός ἄνδρας! Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς φιλήσω!» 'Ἐσεις τί θὰ κάνετε; Θὰ κοκκινίσετε; Ὡ! τί ἀστεῖο πού θὰ εἶνε!... Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἀστεῖο, ὅταν πολυτραβιέται, γίνεται κρύο, γι' αὐτὸ σὰς ἀφήνω μὲ τὰ λίγα πού ἔγραψα περὶ τοῦ ἰδανισμοῦ. Μὲ ἐκτίμησι καὶ χωρὶς κακία.

Νινέτα
Δὲς Νινέτα, ἔχετε ἄδικο. Οἱ συντάκται τοῦ «Μπουκέτου» δὲν ἴνε ἰσοψηρία γαμφοῦ, δυστυχῶς. Ὅσο γιὰ τὸ φιλῆμα... Τὸ δεχόμεθα εὐχαρίστας, καὶ μάλιστα ἐπειτόντως θεομὸν καὶ μετὰ συνεχίας!...

'Ἡ δὲς ΜΠΕΜΠΗ ΚΟΛΕΑ ('Ἀλεξανδροπούλης), μᾶς γράφει:

'Ἰδεώδης σύζυγος; Ποιός ἄλλος ἀπ' ἐκείνον πού τραβᾷ σὰν μαγνήτης τὴ σκέψι κάθε κοριτσιού; ... Μπέμπη Κολέα

'Ἡ δὲς ΜΑΡΙΑ Δ... (Σῦρος), μᾶς ἀπαντᾷ:

'Αγαπημένο μου «Μπουκέτο». Εἶσαι τὸ προσφιλές περιοδικό μου καὶ μὲ ἀγωνία περιμένω πότε νὰ ἔλθῃ ἡ Πέμπτη, γιὰ νὰ σὲ διαβάσω. Μ' ἄλλο λοιπὸν τὴ μικρὴ περὶ τῆς ζωῆς πού ἔχω, ἐπιτρέψέ μου, σὲ παρακαλῶ, νὰ ἀπαντήσω μὲ λίγα λόγια στὴν ἐρώτησί σου περὶ ἰδανικοῦ σύζυγου, ὅτι στὴ μεταπολεμικῆ ἐποχῇ πού ζοῦμε, ὁ ἰδανικός σύζυγος δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει. Θὰ εἶνε δὲ φαινόμενον ἐάν ὑπάρξῃ τοιοῦτος. Μὲ πολλὴν ἐκτίμησιν. Ἡ δεκαεξάετις ἀναγνώστριά σου
Μαρία Δ...

'Ἡ δὲς ΔΩΡΑ ΣΙΓΓΕ ('Ἐδῶσα), μᾶς ἀπαντᾷ:

'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Ἡ κοινωνικὴ αὐτὴ φρευνά σου μ' ἄρεσε πολὺ. Εἶνε μὲ ἐυγενικὰ προσπάθεια μέσα στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἡ ἐρώτησις σου πολὺ πετυχημένη καὶ ἀξία κάθε ἐπαίνου καὶ ὑποστηρίξεως. «Ποιός εἶνε ὁ ἰδανικός σύζυγος; Νὰ μὴ ἀπορία, πού σὲ μερικῶς γίνεται γρίφος. Δίχως ἀπαντήσεις πολλῆς, θὰ πῶ τὴν ταπεινὴ μου γνώμη, πού θάνα τὸ «Πιστεύω» τοῦ ἐγώ μου, τὸ ἀποκρυστάλλωμα τῆς γυναικείας ψυχῆς. Ἡ γνώμη διχάζονται καὶ συγκροτοῦνται, καθὼς βλέπετε, στὶς ἀπαντήσεις τῶν ἀμοφύλων μου. Ὅλες εἶνε ὑποκειμενικῆς, ἀτομικῆς, πού δὲν ἀντέχουν ἀσφαλῶς σὲ μὴ αὐστηρῆ ἀντικειμενικῆ κριτικῆ. 'Ἐστω. Ἡ γνώμη τῆς κάθε μῆς σεσθασιτὰ καὶ δικαιότατα νὰ τὴν ἔγῃ, ὅπως κι' ἐγὼ τὴ δική μου, πού ἀρχίζω νὰ σὰς τὴν γράφω: Γιὰ μὲνα ἰδανικός σύζυγος εἶνε κείνος ὁ ἄνδρας πού θὰ μοῦ χαρίσῃ ὀλέκρο τὸν ἑαυτό του, κείνος πού θάνα ἀφωσιωμένως πραγμα-

τικὰ σὲ μὲνα, γιὰ τὴ χαρὰ μου, γιὰ τὴν ὕγεια μου, γιὰ τὴν εὐτυχία μου. Ἡ ἀγάπη του, ἡ λατρεία του, νὰ μὴ εἶνε μὴ συνθήεια, μὴ ἀποκρισιὰ, μὴ ἐπιφάνεια μόνου, ἀλλὰ νάνα ἀληθινή, βαθεῖα καὶ πηγαία. Νὰ μ' ἔκτιμᾷ ὄχι μόνου σὰν γυναικα - ἡδονῆ, ἀλλὰ καὶ σὰν γυναικα - ἀτομο, μονάδα. Νὰ μὴ μ' ἔχει σκλάβος, νὰ μὴ μὲ τυρανῇ. Νάνα συγχρονισμένος στὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, νάνα ἀξιοπρεπής, τίμιος καὶ ντόμπρος χαρακτήρη. Ὅλ' ἡ ζωὴ μὰς νὰ περάσῃ μέσα σὲ μὴ εὐτυχία ἀνείπωτη, πραγματικῆ, πού νὰ τὴν στολιζοῦν ὁ γιοῦς τῆς Ἀφροδίτης, ὁ Ἐρωτας, αὐτὴ ἡ αἶρα τοῦ Παραδείσου, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς, ἡ λατρεία. Τὶ ἄρμονικὸ κι' ὠμορφο εἶνε οἱ στίχοι τοῦ Δάντε, πού λένε:

Ἐγαπᾷτε κι' ὁ καιρὸς γρήγορα διαβαίνει,
ἡμέρα δίχως ἔρωτα, εἶνε παρῆ, χαμένη...

Δώρα Σιγγέ

'Ἡ δὲς ΠΩΛΕΤΤΑ ('Αθήναι), μᾶς γράφει:

'Αγαπημένο μου «Μπουκέτο». Εἶνε τώρα τόσος καιρὸς, πού ἔχετε ἀρχίσει νὰ δημοσιεύετε ἀπαντήσεις δεσποινίδων περὶ τοῦ ἰδανικοῦ συζύγου. Δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ ἐκφέρω κι' ἐγὼ τὴ γνώμη μου. Τώρα δημοῦ τὸ ἀπεφάσισα. Ὅχι βέβαια γιὰτὶ παρακινήθηκα ἀπὸ τὰ δῶρα σας, ἀλλὰ ἐπειδὴ θέλησα κι' ἐγὼ νὰ σὰς δώσω μὴ ἰδέα πῶς τὸν θεωρῶ τὸν ἰδανικό σύζυγο. Πρῶτα - πρῶτα, λοιπὸν, τὸν θέλω ψηλότερο ἀπὸ μὲνα ὡς πρὸς τὸ ἀνάστημα, νὰ εἶνε δυνατός, νὰ ἀγαπᾷ τὰ σπῶρ καὶ τὴ μουσικῆ, νὰ εἶνε εὐπαρουσιαστος, ἀρκετὰ μορφωμένος καὶ νὰ ἔχη μὴ καὶ κοινωνικὴ θέσι. Πρῶ πάντως νὰ μὴ λήψῃ ψευματιάκι. Νὰ εἶνε ἀρκετὰ νοικοκύρης καὶ καλὸς σύζυγος καὶ πρῶτα. Νὰ μὴ εἶνε ἐπιπόλειος, νὰ εἶνε σοφός. Καὶ τὸ πηδαιότερο, νὰ μὲ ἀγαπᾷ μὲ τὴν καρδιά του. Ἄν βρεθῆ ἕνας τέτοιος ἄνδρας, μὴ αὐτὰ τὰ προτερήματα, τότε κι' ἐγὼ ὑπόσχομαι νὰ τὸν ἀγαπᾷ ἀιώνιος, νὰ τοῦ εἶμαι πιστὴ στὴς χαρῆς, στὴς λύπες καὶ στὴς στενοχωρίας. Θὰ τὸν ἀνακουφίσω μὲ τὰ λόγια μου καὶ θὰ τοῦ συγχωρῶ κάθε ἰδιωτροπία του. Λοιπὸν, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», ἔτσι ὀνειρεύομαι τὸν ἰδανικό σύζυγο.
Μὲ πολλὴ ἀγάπη.
Πωλέττα

'Ἡ δὲς Ν. Κ. ('Αθήναι), μᾶς γράφει, μὲ ἄκραν εὐχρόνεια:

'Αγαπητό «Μπουκέτο». Σοῦ ἀπαντᾷ κι' ἐγὼ, ὀλιγον καθυστερημένα ἴσως, εἰς τὴν θαυμασίαν καὶ ἐπιτυχῆ φρευνά σου περὶ τοῦ ἰδανικοῦ συζύγου. Ἡ γνώμη μου λοιπὸν εἶνε ὅτι ἰδανικός σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ. Εἰς αὐτὸν εὐρίσκω ὅλα ἔκείνα τὰ ὁποῖα ὀνειρεύεται κανεὶς γιὰ τὸν τύπο τοῦ ἰδανικοῦ συζύγου. Πῶς ἠδύνατο ἄλλωστε νὰ συμβαῖν ἄλλως; Αὐτὸν ἀγάπησα, διότι ἔδρον εἰς αὐτὸν νὰ ἔχῃ ὅλα ἔκείνα τὰ ὁποῖα ποθῶ καὶ τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν γνώμη μου βεβαίως πάντοτε, πρέπει νὰ ἔχῃ σημερινὸς ἕνας ἄνδρας, μέλλον σύζυγος, καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε ἱκανὰ νὰ τοῦ ἀποδώσουν δικαίως τὸν τίτλο τοῦ ἰδανικοῦ. Ὅσον περὶ τοῦ ποῦς γάμος εἶνε εὐτυχῆς, εἰς αὐτὴ ἡ ἀπάντησις εἶνε ἀναγκασιτικὴ συνέχεια: ὁ ἰδανικός μου, ἀφοῦ γίνεται κατὸν τελείας συμφωνίας χαρακτήρων, ἀμοιβαίως αἰσθημάτων, μὲ συμπαραποῦνται ὅλα τ' ἄλλα. Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη μου.
Μὲ ἐκτίμησι.
Ν. Κ.

'Ἡ δὲς ΤΟΥΛΑ Ν. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ('Αθήναι), μᾶς γράφει: 'Αγαπημένο μου «Μπουκέτο». Μὲ τὴ μικρὴ μου ἀντίληψι, ἐκφέρω κι' ἐγὼ τὴ γνώμη μου ποῖος εἶνε ὁ ἰδανικός σύζυγος. Ἰδανικός γιὰ μὲνα σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος πού θὰ μοῦ χαρίσῃ στὴ ζωὴ τὴν πραγματικὴ εὐτυχία, πού - στριβεται καὶ θὰ προέρχεται ἀπὸ μὴ ἀγάπη ὀράνια καὶ εὐκρινῆ. Ἡ ἀγάπη αὐτὴ τότε μόνον θὰ εἶνε ἀληθινὴ καὶ μεγάλη καὶ θὰ ἔχῃ ζωή,

δταν τα αισθήματα του ένος εδρίσκουν άπήρησιν στα αντίστοιχα αισθήματα του άλλου, δταν ο πόνος και η χαρά του ένος είνε πόνος και χαρά του άλλου. Αότη όμως η συζυγική άρμονία έπιτυγχάνεται δταν τα ελαττώματα του ένος φαίνονται προτερήματα στα μάτια του άλλου και με τις άμοιβαίες ύποχωρήσεις στις ίδιοτηρίες των. Αότά, κατά τη γνώμη μου, τά προσόντα, άπαιτείται να έχη ο ίδανικός σύζυγος. Με έκτίμησι. **Τούλα Ν. Νικολοπούλου**

'Η δης Ν. Γ. Π. ('Αγαλιανή), μάς άπαντά :
'Αγαπητό «Μπουκέτο». 'Ιδανικός σύζυγος για μία γυναίκα είνε εκείνος ο όποιος άνταποκρίνεται στις λογικές αυτής άπαιτήσεις και της συγχρόνου κοινωνίας, καθώς και εκείνη χρεωστεί να άνταποκρίνεται είνε τας εκείνου. **Ν. Γ. Π.**

'Η δης Γ. Δ. Τ. ('Αλεξάνδρεια), μάς άπαντά :
'Αγαπητό «Μπουκέτο». 'Ιδανικός σύζυγος δέν ύπάρχει, ο δέ εύτυχέστερος γάμος είνε εκείνος πού γίνεται για τό χρήμα, τον σημερινό θού μα. **Φιλικάτατα. Γ. Δ. Τ.**

'Η δης Σ. Π. (Κωνσταντινούπολις), γράφει :
'Αγαπητό «Μπουκέτο». Κατά τη γνώμη μου, ο ίδανικός σύζυγος για μένα θά είνε εκείνος πού θά μ' αγαπά και θά τον αγαπά. **Σ. Π.**

'Η δης Μ. Κ. (Ρόδος), μάς γράφει :
'Αγαπητό «Μπουκέτο». Σύ είσαι ή μόνη συντροφιά της δυστυχισμένης μου ζωής, σύ είσαι ή μόνη παρηγορία μου, σε κάθε νέο χτύπημα πού μου δίνει ή άσπλαχη Μοίρα. Πώς είνε δυνατόν, λοιπόν, να μην ύποκύψω είνε τας άπαιτήσεις σου, ενώ εσύ με λυτρώνεις και με άνακουφίζεις από κάθε μου σκέψη ; 'Ας κάμω, λοιπόν, τό θέλημά σου κι άς σου γράφω την ταπεινή μου γνώμη. Όπως κάθε κορίτσι, έτσι κι έγώ, όνειροπολώ ένα νέο, πού μία μέρα θά γίνει ύποστος της ζωής μου. Μά για να νίνω εύτυχημένη, πώς πρέπει να είνε ο νέος αυτός ; Με ποιά προτερήματα ή ποιά ελαττώματα ποείει να είνε προκείμενος ; 'Επειδή δέν είμαι τίποτε τό έξαιρετικό, τον θέλω άπλοώστατα να είνε ; νέος τίμιος, έργατικός, φιλόσοφος, όχι πολύ ζηλιάρης κι ούτε πολύ ώμορφος (φτάνει νάχη κάτι τό συμμαθητικό), να τον άναπαύ και προπάντων να μ' αγαπά. Νά είνε λιγάκι μεγαλύτερος κατά 8 ή 10 χρόνια. Δέν μ' ένδιαφέρει ή οικονομική κατάστασίς του, φτάνει να είνε έργατικός, και άν ποτέ τό δρόμο της ζωής μας συναντήσουμε δυστυχίες, θά είμαι πάντοτε πρόθυμη να τον βοηθήσω. Αότός, αγαπητή μου «Μπουκέτο», είνε για μένα ο ίδεώδης σύζυγος και γιά μένα τό είδωόδης γάμος θά είνε ίδανικώτατος. **Με αγάπη. Μ. Κ.**

'Η δης ΜΑΡΙΚΑ Ρ. ('Αθήνα), μάς άπαντά :
'Αγαπητό «Μπουκέτο». Σκέπτομαι να μείνω γεροντοκόρη. Συναδέσφους όλοι οι σύζυγοι είνε ίδανικοί... έφόσον μου είνε και άξιόφοροι. **Μ' αγάπη. Μαρίκα Ρ.**

Δίδα 'Ελένην Κυρίου (Μυτιλήνη). Μήν άνησχετε. "Αν ή άπάντησίς σας δέν έδημοσιεύθη μέχρι στιγμής, θά δημοσιεύη με την σειράν της προσεχέστατα. 'Αργεί κάπως ή δημοσίευσις των άπαντήσεων, γιατί άκόλουθησιν την χρονολογητήν σειράν των και δίδει είνε άπειρες έπιστολές, πού μάς στέλλονται.

Ο Ζ. Χρηστός Κορδώνης ('Αθήνα), δ' έπιστολής του μάς δηλοεί ότι δέν άπέστειλε ούδεμίαν άπάντησιν είνε τά γραφεία μας, σχετικώς με τον ύπό του φύλλον μας διενεργηθέντα διαγωνισμόν «Ποιά είνε ή ίδανική σύζυγος». Συνεπώς ή πλοστογράφησης του όνόματός του είνε τό φύλλον μας Νο 441 σελ. 245, έγένετο από κάποιον ψαρέρη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τό σύστημα του Ξεσκονίσματος τό πού φέρει, είνε μά συνθήεια έπιβλαβείστη. Γιατί έτσι έλα τό μικρόβα, φεύγοντας από τά έπιπλα, αφορούνται στον άέρα, κι' ο κίνδυνος μεταδόσεως διαφόρων νοσημάτων είνε άμειος. Νά Ξεσκονίζετε λοιπόν τά έπιπλα και τά όικιακά σκεύη μ' ένα κομμάτι μαλακού παντιού, περνώντας τό άπόλα στην έπιφάνεία τους. 'Ακόμη πού καλύτερο δέ είνε να βρφέτε έλαφρά αυτό τό πανί και να τό στίβετε κατόπιν ύσο περισσότερο μαρτζέρι.

'Αποτελεσματικός κι' άπόλος τρόπος για να δωφέτε από τά δοματία σας τίς έντομηλικές κι' έπικίνδυνες μυγίγες, είνε ο έξής : Σκορπίστε σε διάφορα σημεία κάθε δοματίου λίγο πλεόν φλοιοτριμμένο κι' άνακατεμένο με ζάχαρη. Σε λίγη ώρα τά βρομερά έντομα θά έχουν έξαφανισθή.

Είνε άνθυγεινό να κομιάσει σε μαξιλάρια γεμισμένα με ποτύουλα. "Αν όμως δέν μορτζέτε να κάνετε διαφορετικά, φροντίστε τουλάχιστον να τά πλένετε τακτικά. 'Επειδή είνε δύσκολός ο καθαρισμός τους όμως, σάς συνιστούμε την έξής μέθοδο : Βγάψτε τά ποτύουλα από τό στρώμα ή άπ' τά μαξιλάρια, και τά ρίχνετε μέσα σε άδοβετόνερο. 'Αφού τ' άφήσετε εκεί άρκετή ώρα, για να μουσκευουν καλά, τά πλένετε τριούβιτά : τά έλαφρά άνάμεσα στις παλιές σας. 'Επειτα τά ρίχνετε σε καθαρό νερό και τά ξεπλένετε. Κατόπιν τ' άφήνετε να στεγνώσουν τελείως, πριν Ξαναγαμίσετε με αυτά τίς μαξιλαροθήρις.

Πριν ράψετε ένα όπο-όδήποτε έσοώροζο ή έξοώροζο από φανέλλα, βουτάτε τό φανελλένιο ύφασμα σε κρύο νερό. Τό άφήνετε μέσα σ' αυτό επί δεκαπέντε μέρες, φροντίζοντας ν' αλλάζετε κάθε μέρα τό νερό. Κατόπιν τό βγάψτε, τό πλένετε με χλιαρό νερό και σαπούνι και τό στεγνώνετε. Ποτέ πια δέν θά στενύη τό ένδυμα, τό όποιο θά κατασκευασθή από τό ύφασμα αυτό.

'Απόλος κι' άγνωστος στούς πολλούς τρόπος καθαρισματος κλιόνων άπο μαυρο ή μαύρο μάλλινο ύφασμα, είνε ο έξής : Βράστε σε λίγο νερό δυό χορφτες φύλλων σισιάς ή μισοπό. 'Όταν τό νερό μείνει τό μισό, τό βγάψτε, τό άφήνετε να κρυώση και τό στραγγίξτε. Βουτάτε κατόπιν ένα κομμάτι μαλακής φανέλλας στο νερό αυτό και τρίβετε τις κηλίδες ύσο να έξαφανισθούν.

Είνε βαρειά κι' έπικίνδυνη πολλές φορές ή όσμη των κανονικοποιημένων θυρών, πατωμάτων, τοίχων ή παραθύρων, γιατί φέρονε ζάλες, ποικεφάλους κι' έννοεί την ήμωραρία. Για να φύγη ή όσμη αυτή, κάμτε τό έξής : Τοποθετήστε στο δοματίο αυτό ένα μαγκάλι κάρβουνα άναμμένα. Ρίχνετε άπάνω στη φωτιά δυό ή τρεις μικρές χούφτες κερδοκοκκίσου κι' άφήνετε τό δοματίο κλειστό επί ένα εικοσεντάρομο. Κατόπιν τό άνοίγτε. Κάθε κοπή και βλαβερή όσμη βαρής θά έχη έξαφανισθή τότε. Σημειώστε έπίσης ότι άκαυκάριστα έπιπλα και να ύπάρχουν μέσα στο δοματίο αυτό, δέν θά τά βλάψη καθόλου ο καπνός των κερδοκοκκίσουτων.

Ξέρете πώς κατασκευάζεται ή «μ.π.ν.ί.ά» ; Τό περίφημο ένδηλό κι' ένθηκό 'Αποκρηάτιο γλάμα της Ρωσίας ; 'Ιδού ή σχετική συνταγή, γιατί είνε έπικαρη άλλωστου : Κάνετε προζύμι με πνήθη άναμα φυλή φαρίνα, με δέκα δράμα μαργιά και με λίγο χλιαρό νερό. Τό ζυμώνετε καλά με τριάντα δράμα φρέσκο βούτυρο, προσθέτοντας βαμψιδόν και κατ' όλίγον έκάτον έκάτον πέντε δράμα φυλή κοκκοποιημένη φαρίνα, δυό κρόκους αυγιών, λίγο άλάτι και τρία ποτήρια γάλακτος. 'Η ζύμη πρέπει να γίνει διαυχή και καλά άνακατεμένη. Χτυπάτε τότε δυό άσπραλάκι αυγιών με δυό ποτήρια άπόγάλα, τ' άνακατείνετε με τη ζύμη σας, τη ζυμώνετε πάλι καλά και την άφήνετε τριανταπέντε λεπτά της ώρας για να άνασθή. Βουτυρώνετε τότε ένα τηγάνι, ρίχνετε σ' αυτό τη ζύμη σε μικρά-μικρά κομματάκια και τά ήμνετε άνακατεμένα σε μεγάλη φωτιά ή στο στόμιο φλογερού φούρνου. Τά γυρίζετε έπίσης, να μίνω καυτόν.

Και κατόπιν τά σεβρίζετε ζεστά, μέσα σε λιουμένο φρέσκο βούτυρο. **Οι Ρώσοι τά σεβρίζουν μέσα σε χλιαρό ξινόγαλο.**

Παρακαλούμε έπίσης τας αγαπητάς άπαντήσεις μας ύσο άναπύον σοφές, όχι πολύ έκτενές, και ύσο καθαρογράφοι. Τέλος, τας παρακαλούμε ύσο σημάδιον στί γαντία του φακέλου της άπαντήσεως τω ή λέει «ΚΑΜΠΑΝΙΑ». Γράφτε επί της μιάς κλειστέρας του χάρτου.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ
Διαβάστε στην «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τίς άπαντήσεις των νεαρών κυριών για την ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟ. 'Αρχισαν δημοσιεύμενες από του φύλλου των Χριστουγέννων